

[Ømann.]

afgift i denne situation, at der ville komme en yderligere import af disse varegrupper.

Jeg kunne tænke mig, at der i og for sig var brug for en anden art afgift på dette område, nemlig en afgift på manglende kvalitet. Det drejer sig desværre for mange af disse varer om, at kort tid efter, at de er anskaffet, så brækker de ned, uden at der har været tale om nogen rimelig opslidnings- og nedskrivningsperiode. Dertil kommer, at de stakkels købere meget ofte vil opdage, at det pågældende firma, der har påduttet dem varen efter stor reklameindsats, er gået fallit, så at der ingen service er at hente. Det kunne måske være en idé til finansiering af det provenutab, som regeringen nu vil lide ved at ophæve denne afgift, at man tænkte på noget i den retning.

I øvrigt må jeg sige, at regeringens tiltræden og socialdemokratiets tiltræden af ophævelsen af denne afgift jo ikke er ledsaget af nogen forklaring på, hvordan man så vil få dækning for provenutabet. Hvis der er denne vægtstang i hele affæren, så vil vi da gerne se, hvad det er, der hænger i den anden ende af vægtstangen. Det forbehold vil jeg gerne tage.

I øvrigt vil jeg principielt støtte lovforslaget, og heri er der intet kaotisk.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er jo ligesom første gang, vi havde dette forslag til behandling, at fremskridtspartiets ordfører fremfører det, som om det skulle være en straffeekspedition mod de partier, som var så formastelige kun at ville spare 7 mia kr. i stedet for 10 mia kr. Jeg synes, det i alt fald havde været mere imødekommende fra fremskridtspartiet, om de havde været villige til at medvirke et stykke ad vejen i stedet for at være afvisende, fordi man ikke kan få det hele, som man forlanger. Det er dog en almindelig forhandlingsprocedure at mødes et stykke hen ad vejen.

Så undrer det mig, at socialdemokratiet hopper på den vogn, når man klart kan se, at afgiften virker efter sin hensigt, netop således at vi har forøget eksporten, så vidt jeg husker med 54 pct., og vi har afdæmpet importen med op imod 30 pct. Det er altså en lov, der netop opnåede det, som var meningen med den. Afgiften i sig selv er ikke

skyld i den krise, som erhvervet herhjemme er kommet ud i. Krisen skyldes udelukkende, at dette lovforslag har ligget her i 5 måneder. Det er da klart, at når folk har en begrundet forventning om, at afgiften bliver ophævet, så venter de med at købe. Det er det, der har givet krisen, det er ikke selve afgiften.

Så kunne jeg have lyst til at spørge: når nu socialdemokratiet sammen med fremskridtspartiet ønsker at ophæve afgiften, hvorledes ønsker ministeren da at dække det provenutab, som her fremkommer? Hvor stort har vi næppe helt fået klarlagt, men det rækker vel godt og vel på den anden side af de 200 mill. kr. Derfor vil jeg gerne have et kontant svar fra skatteministeren: hvorledes skal dette provenutab dækkes?

I øvrigt kan vi selvfølgelig ikke støtte dette lovforslag.

Knud Jespersen (DKP):

Det lovforslag, vi behandler, er jo sådan set fremkaldt af det, jeg med rette dengang betegnede som det sorte forlig. Jeg synes ikke, det er udtryk for kaos, at hr. Glistrup når næsten til samme erkendelse som vi andre med en forsinkelse på et sted mellem 5 og 10 måneder. Det kræver nemlig en vis begavelse også at kunne se, når man har lavet noget forkert.

Det er meget praktisk, at hr. Glistrup hermed har indset dette. Det er praktisk af hensyn til principperne i fremtiden, at man faktisk bør holde sig fra forbrugsafgifter i det omfang, hvor det er skadeligt for beskæftigelsen — det har dette været — og man bør i stedet interessere sig for at beskatte de penge, menneskene tjener, efter evne og ikke efter den måde, hvorpå de anvender dem.

Jeg kan altså med andre ord sige, at det lovforslag, der ligger, og hvor skatte- og afgiftsministeren har givet tilsagn om, at man er villig til at afskaffe denne afgift på de hårde hvidevarer, ikke er at gøre en begået synd god igen på en sådan måde, at man nu har gjort alting godt, men det er en sen erkendelse af, at der er visse tidspunkter, hvor man burde lytte til de folk, der kommer fra arbejderpartierne, og ikke bare bråle løs med en påstand om, at man er et arbejder-